

گزارش مراسم نقد و رونمایی بازگشت هابیل، رمان سیامک هروی

حسینعلی کریمی

کاوه جبران نظرش را در ادامه سخنانش اظهار داشت: تکنیک در داستانهای آقای هروی هنوز به آن قوام و پختگی اش در آثار ایشان نرسیده است. زمانی که من رمان بازگشت هابیل را خواندم با آنکه رگه‌هایی از آن تکنیک‌های استفاده شده در داستان گرداب سیاه در آن دیده می‌شود؛ اما این تلاشها بسیار خام است. در داستان بازگشت هابیل اگر به برخی قسمتها بیشتر توجه می‌شد و روی آن کار صورت می‌گرفت رگه‌هایی از سور رئالیسم در آن دیده می‌شود. هروی در استفاده از تکنیک در داستانش کمتر توجه نشان می‌دهد. او در مورد نثر آقای هروی گفت: نثر آقای هروی کاملاً یک نثر روزنامه‌نگاری و یک نثر گزارشی و یک نثر عاری از خلاقیت است. نثری است که خواننده را غافلگیر نمی‌کند و شباهتی به نثر داستانهای خوب امروزی ندارد.

آخرین سخنران برنامه آقای سحر مترجم دو اثر آقای هروی به زبان پشتو از تجربه ترجمه دو اثر آقای هروی به زبان پشتو و استقبال آن صحبت کرد و در مورد اهمیت و ارزش این مسئله صحبت کرد. در پایان سیامک هروی در صحبت کوتاهی به هدفش از رمان نویسی و مشکلاتش در این راه پرداخت. او متذکر شد که تلاشش در عرصه رمان نویسی با این هدف بوده است که تاریخ کشور را بازتاب دهد. همچنین او افزود که مخاطب برایش مهم است و مخاطب او مردم عام افغانستان است و تلاش کرده است که آثارش را برای این مخاطب بنویسد.

بازگشت هابیل تازه‌ترین اثر احمدضیا سیامک هروی در ۲۷۰ صفحه با تیراژ یک هزار نسخه از سوی انتشارات زریاب در کابل به چاپ رسیده است. از وی تاکنون هشت جلد کتاب چاپ شده است که عبارتند از مرغ تخم طلائی، مرده‌های عصبانی، اشکهای تورتو در پای درخت انار، گرگهای دوندر، سرزمین جمیله، تالان، گرداب سیاه و بازگشت هابیل.

انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان در تاریخ ۱۰ جوزای سال جاری برنامه نقد و رونمایی رمان «بازگشت هابیل» را برگزار کرد. این برنامه با سخنرانی رضا محمدی شاعر آغاز شد. محمدی درباره رمان گفت: به نظر من در افغانستان ادبیات حالا به بزرگترین دارایی ملتی تبدیل شده است که سالها ساکت بوده است. دارایی که همه جهان به احترامش برخاسته‌اند و مثل معدن بی منتهایی هر روز ذخیره تازه‌ای رو می‌کند و تکثیر می‌شود.

کاوه جبران سخنران بعدی با محور قرار دادن سه عنصر قصه، تکنیک و نثر در داستانهای آقای هروی گفت: «عنصر قصه در داستانهای ایشان بسیار پر رنگ است. این داشتن قصه در داستانهای آقای هروی را ناشی از تجربه زیسته ایشان می‌داند. قصه‌هایی که برگرفته از تجربه‌های زندگی شخصی ایشان است. با وجود آنکه او داشتن قصه را داستانهای آقای هروی مهم می‌داند؛ اما معتقد است چون این قصه‌ها اکثراً تجربه مستقیم نویسنده است، در داستان نویسی مدرن امروز جای چندانی ندارد و می‌تواند یک اشکال باشد.